No. 2854 Woensdag 16 Juni 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

De vrouw in 's lands dienst.

De Beurs heeft ons van antwoord gediend op ons artikel van Zaterdag.

Het verwijt „grove" woorden, waarvoor alleen het door ons gebruikte woord „humbug" kon worden aangehaald, wijzen we van de hand. Grote woorden, willen we gaarne toegeven, maar daartoe heeft de Beurs wel door zijn eerste artikel aanleiding gegeven.

Er was door dat blad van zo'n hoge toren geblazen, dat de ene abyssus wel de andere uit moest lokken, want het waren toch wel erg grote woorden, toen de Beurs sprak van „het opofferen van kinderen aan een inzicht van het Gouvernement, dat niet praktisch en principieel verouderd is".

Echter is in het artikel van Maandag de Beurs heel wat kalmer en bezadigder. En de Beurs zal dan ook merken, dat wij voor een goed voorbeeld vatbaar zijn.

We hebben in ons artikel niet getracht en we zullen het ook niet proberen in deze materie, de Beurs-redactie tot ons standpunt te bekeren. In de polemiek is een dergelijk resultaat nog nooit bereikt.

Maar wat we wel hebben willen bereiken, was bij het Curaçaos publiek de indruk weg te nemen, welke de Beurs gewekt had, alsof het rechtse standpunt in zake de vrouw (en speciaal de gehuwde) in loondienst, nu wel zo verouderd was, dat er zelfs niet meer over te praten viel. De Beurs erkent nu zelf wel het tegendeel.

Bovendien had de Beurs dit standpunt zo voorgesteld, alsof daarmee beweerd werd, dat „de vrouw in 't gezin thuis hoort en nergens anders".

Dit was uiterst overdreven en verkeerd voorgesteld.

De uitdrukking die door de Hr. van der Drift terloops gebruikt werd, had dan ook door de Beurs verklaard moeten worden volgens de opvatting door de Christelijke sociologie aangenomen, n.l. dat de vrouw kan worden toegelaten tot alle beroepen, mits zij daartoe de nodige lichamelijke en geestelijke geschiktheid bezit en 2) de belangen van het huisgezin niet geschaad worden.

En we zijn nu zelfs blij, dat de Beurs zich met dit standpunt kan verenigen: alhoewel de redactie zelf al toegeeft, dat onze inzichten, in hoever het gezin er onder lijdt, wel zullen verschillen!!!

De voordelen welke de Beurs opsomde voor de gehuwde onderwijzeres, hebben we gemeend te kunnen weerleggen met het citaat van Ida Heyermans en we vinden haar pleidooi nog steeds krachtiger als dat van de Beurs, die de gehuwde vrouw (voor Curaçao althans) een meer vaste, meer gelijkmatige kracht vindt, die groeit met de klas, en jaar in jaar uit met de kinderen samenblijft."

Mits, de onderwijzeres met de klas meegaat, maar wat op geen enkele school hier, naar we menen, het geval is."

Dat er hier op Curaçao praktische moeilijkheden zijn; dat die moeilijkheden zeer groot zijn; dat men soms om gouvernementsdiensten te laten lopen en de openbare scholen van leerkrachten te voorzien, wel tot vrouwelijke en gehuwde krachten moet overgaan, dat kunnen we heel goed begrijpen, kunnen we zelfs billijken en daartegen hebben we ook nooit onze stem verheven.

Maar dan breekt de nood wetten!

Doch daarmede geven we niet prijs ons beginsel. Want zouden we het eens zijn met het principiële standpunt van de Beurs, een zuiver socialistisch standpunt, waarvoor we nu eens niet de nodige citaten zullen aanhalen, dan zouden we komen tot de mechanische gelijkberechtiging van man en vrouw.

En daar zijn we principieel tegen, zoals we nog wel hieronder nader zullen aantonen.

Het Vrouwenvraagstuk.

Het artikel van de Beurs- en Nieuwsberichten van Donderdag 10 Juni, hebben we reeds besproken in ons blad van Zaterdag l.l.

Maar we hebben daarin tevens beloofd nog nader te zullen terugkomen op de principiële dwaling in zake het vrouwenvraagstuk.

Er zaten trouwens nog meer haken en ogen in het artikel van de Beurs, o.a. over de opvatting van het huwelijk, maar waarover we ons eigenlijk niet behoeven te verwonderen, daar beide vraagstukken diep in elkander grijpen.

Dit was al zo in de Romeinse tijd.

De historie.

Aanvankelijk was de gehuwde vrouw algeheel afhankelijk van de man. Er ontstond echter een vrijer vorm van huwelijk. De vrouw behield haar eigen vermogen en echtscheiding werd zeer vergemakkelijkt. Tegelijk ook verloor de huwelijkssluiting haar godsdienstig karakter en de huwelijkstrouw nam af. Doch hoe groter de zelfstandigheid der gehuwde vrouw, hoe verder zij in de algemene achting achteruitging. P. Weiss zegt dan ook: Rome is ten onder gegaan door het bederf van het vrouwelijk geslacht.

Het Christendom bracht verbetering door de eerbied voor de maagdelijke staat, de verheffing van het huwelijk tot sacrament, door de oprichting van kloosters waarin de vrouw nuttig werkzaam zijn kon, door krachtige bestrijding van de schending der huwelijkstrouw en door haar krachtig en blijvend protest tegen de leer van de tweeërlei moraal voor man en vrouw.

De tijden die volgden heeft de Protestantse geschiedschrijver Gregorovius kort maar juist beschreven in de volgende zin: „De Italiaanse renaissance, de Duitse reformatie, de Franse revolutie zijn de drie grote mijlpalen in de onmetelijke zedelijke omvorming, welke in Europa heeft plaats gehad.

Een der hoofddwalingen die in de renaissance herleefde, was de valse opvatting van de mens en de persoonlijke vrijheid, een dwaling welke men gewoonlijk aanduidt met de naam van individualisme, en welke tot in onze dagen voortleeft.

Uit die dwaling vloeide practisch voort de vrijheid van contract, de opheffing der gilden; in een woord, de desorganisatie van de Maatschappij.

De organismen in Staat en maatschappij werden ontbonden, het individu trad op de voorgrond.

Vandaar op godsdienstig gebied; het protestantisme — op politiek gebied; het individualistisch kiesrecht — op sociaal gebied; de verdrukking van de zwakkeren door de sterkeren, valse opvatting van het eigendomsrecht, manchesterdom. — op 't gebied van 't familieleven; streven naar gelijkstelling van man en vrouw, denaturering van huwelijk en huisgezin.

Omtrent Luther's denkbeelden in zake het huwelijk vinden wij bij de protestantse schrijver Karl Hagen, deze zeer opmerkelijke uitspraak:

„Men ziet, zijn opvatting is vast dezelfde, als die welke men in de oudheid had en gelijk ze later in de Franse revolutie weer te voorschijn is gekomen".

In de 18de eeuw kwam het toenemend zedebederf van boven naar de onderste maatschappelijke lagen doorsijpelen, terwijl de verderfelijke ideën van Engelse deisten als Hobbes, Locke, Hume, naast die der Franse atheisten als Voltaire, Diderot, D'Alembert en vooral Rousseau gretige verspreiding vonden.

Toch vergaten de mannen der Franse revolutie bij de vaststelling van de rechten van de mens, eigenlijk de vrouw. Olympe de Gouges gaf daarom uit haar Declaration des droits de femmes, waarin zij op grond der individualistische levensbeschouwing volkomen logisch, een pleidooi leverde voor 't algemeen kiesrecht van mannen en vrouwen. De Franse revolutionnairen moesten er echter niets van hebben en verboden 30 Oct 1793 alle vrouwenverenigingen.

De valse meningen ontwikkelden zich echter verder en vonden in de historische ontwikkeling een vruchtbare bodem; uitvinding van stoom en electriciteit, invoering van machines, groot-industrie en fabriekswezen; enorme wijziging in het verkeerswezen door stoomboten en sporen, telefoon en telegraaf; wereldhandel, arbeidsverdeling niet slechts in de fabriek maar ook tussen de verschillende landen; — heel deze maatschappelijke ontwikkeling was de vruchtbare bodem, waar de individualistische ideën konden wortel schieten en groeien.

De Moderne tijd.

Dezelfde ontwikkeling van ideën en feiten deed ook het moderne vrouwenvraagstuk ontstaan.

De wisselwerking tussen de herleefde heidense ideën omtrent de verhouding tussen man en vrouw, huwelijk en huisgezin en de ontwikkeling der feiten op sociaal economisch gebied deden het vrouwenvraagstuk ontstaan en het arbeidstersvraagstuk in het bijzonder.

Door de Groot-industrie immers werd niet alleen de loonarbeid haar grotendeels ontnomen; maar ook de verdere huiselijke werkzaamheden verschrompelden meer en meer. Wij dragen alleen maar meer gekochte kleding; we eten gekocht brood, drinken gekocht bier, kopen licht en zeep. Het bezorgen en in stand houden van voorraden doet de fabriek. Zij zorgt voor de voorraad in blikken vlees, vis en groenten.

In grote steden is zelfs de huisarbeid van het wassen, kleden kloppen, ramen lappen, enz., in handen van ondernemingen. En zo heeft langzamerhand de vrouw het ene stuk huisarbeid na het andere uit handen gegeven.

Voor de rijke vrouwen betekende dit een vergemakkelijking, voor de armere vrouwen een moeilijker worden van hare positie.

Zij moesten gaan omzien naar andere middelen van bestaan, voor het onderhoud van het gezin. En nog meer als de gehuwden moeten de ongehuwde vrouwen uitzien naar middelen om in hun onderhoud te kunnen voorzien.

Bovendien bestaat er in de verschillende kultuurlanden een groot overschot aan vrouwen en als gevolg wijst de statistiek aan dat aan de kleine helft der vrouwen het huwelijk geen levensverzorging geven kan; al is het ideaal ook „de vrouw thuis".

En voor de vrouw uit de arbeidersklasse opende de fabriek hare deuren. De machines vroegen meer goedkope handen dan volleerde krachten. Het loon van de man was niet voldoende, want voor de moderne huishouding was er meer geld nodig. Want het is praktisch niet juist, dat de fabrieken de producten goedkoper leveren dan wanneer ze zonder arbeidsloon en ondernemingswinst in eigen huis worden bereid.

Het meisje uit de midden en hogere standen zocht op kantoor, in winkel, bij openbare bedrijven, onderwijs en ziekenverpleging een werkkring. Het huishouden immers gaf haar geen bezigheid meer, omdat zij in de huishoudelijke bezigheden geen belang meer stelde en deze verving door de inkoop van producten der groot-industrie.

Omtrent haar toekomst verkeerde ze in onzekerheid. Zij kan er niet meer op rekenen dat ze in het huwelijk zal treden; zij ziet zoveel voorbeelden van het tegendeel. Zij is dus in de noodzakelijkheid zich een toekomst te verzekeren, wil zij later niet van familieleden afhankelijk zijn.

Het vrouwenvraagstuk.

Ter behartiging van dit probleem „De Vrouw in de maatschappelijke werkkring" ontstonden de vrouwenbonden, de confessionele (Protestante of Katholieke) en de proletarische (socialistsche).

Ter oplossing van het Vrouwenvraagstuk moeten wij een duidelijk inzicht hebben in zake de normale plaats van de vrouw in de Maatschappij.

Daarvoor bestaan verschillende opvattingen welke te nauwste samenhangen met de verschillende levensbeschouwingen.

De beste aanwijzing geeft de natuur. Het is duidelijk, dat ofschoon van een zelfde menselijke natuur, er grote verschillen bestaan in de beide geslachten, zowel wat lichaam als ziel betreft. Maar daarbij is op te merken, dat de eigenaardigheden van het ene geslacht niet in tegenstelling staan tot die van het andere, maar beide elkander aanvullen en tot harmonische samenwerking kunnen voeren.

Volgens de stem der natuur (en daarmede van de Schepper) zijn dus man en vrouw niet geroepen hun menselijke bestemming te vervullen naast elkander maar met elkander, zodat ieders aanleg door de andere wordt aangevuld.

Vanwege de grote verschillen in aanleg tussen man en vrouw, zou ook een volledige gelijkschakeling van man en vrouw een onnatuurlijke zijn en bijgevolg schadelijk en gevaarlijk voor het vrouwelijke geslacht.

Het is zeker zeer moeilijk te zeggen, welke de natuurlijke (Godgewilde) positieverdeling is. Negatief is vast te houden, dat het doel van de vrouw niet volledig en uitsluitend in het huwelijksleven ligt. Zeker behoren de huwelijksplichten tot de gewichtigste en meest verheven positie van de vrouw: maar ook zonder huwelijk kan de vrouw haar levensdoel bereiken. Zij heeft geen man nodig om volledig mens te zijn.

Zeer zeker is voor het merendeel der vrouwen het huwelijk en de plichten daarvan, haar eerste en meest omvangrijke werk: maar daarnaast kan de vrouw en in het bijzonder de ongehuwde andere verplichtingen hebben, als de huisarbeid (dienstbode) en ook de arbeid in loondienst.

De vraag luidt dus niet, of de vrouw werken zal of niet, maar welke arbeid is voor haar de meest geschikte.

Voor de gehuwde vrouw zal de arbeid als echtgenote en moeder binnen de familie tot haar eerste en voornaamste plicht behoren. En elke arbeid, welke deze belangen van het huisgezin zou schaden, moet als een onpassende worden afgewezen.

Voor de ongehuwde vrouw is de kring der beroepen, waar ze kan worden toegelaten een grotere. Maar vooral bij de jongeren moeten de belangen van het mogelijk toekomstige gezin, reeds in het oog gehouden worden. Het beroep moet zodanig zijn, dat daarnaast de voorbereiding voor wat de misschien later gehuwde vrouw van het huisgezin moet weten, niet onmogelijk is.

Voor beiden, zowel de ongehuwde als de gehuwde vrouw geldt verder de algemene regel, dat de arbeid moet overeenkomen met haar lichamelijke en geestelijke geschiktheid.

Een absoluut verbod van vrouwenarbeid is dus niet gewenst. Weduwen, gescheiden en ongehuwde vrouwen moeten toch ook in haar onderhoud voorzien.

Maar wel is wettelijk verbod gewenst voor de gehuwde vrouw op wie de verzorging van het huisgezin rust.

In Nederland werd bij Kon. Besluit in 1904 bepaald, dat alleen de ongehuwde vrouw bij post en telegrafie en bij het openbaar onderwijs kon geplaatst worden en dat de vrouwelijke ambtenaresse, die in het huwelijk trad eervol uit de dienst moest ontslagen worden.

In 1907 werd dit besluit weer ingetrokken. In 1910 stelde Minister Heemskerk het wetsontwerp opnieuw voor: en in 1913 onder het Ministerie Cort van der Linden, werd het weder ingetrokken.

Wat betreft de beroepen, die voor de vrouw geschikt zijn, leert de ervaring, dat zij voor het geven van onderwijs, ziekenverpleging, kostscholen, kinderinrichtingen, toezicht op vrouwengevangenissen, arbeidsinspectie enz. uitnemende diensten kunnen verrichten.

Uit de veel besproken bestuursuitspraak is nog geconcludeerd, dat ons Bestuur de mening zou huldigen, dat eerst mannen dan pas vrouwen in aanmerking komen voor 's lands dienst.

Het is best mogelijk dat het Bestuur deze mening huldigt, om practische redenen.

Het rechtse beginsel is althans zo, dat evenmin als de man het recht heeft, de vrouw uit de loondienst te stoten, evenmin heeft de vrouw het recht de man in zijn betrekking te onderkruipen door voor lager loon te werken.

Absolute gelijkstelling met de man, houden wij dus niet. Voor ons geldt het woord van de H. Schrift, dat de vrouw aan de man moet onderdanig zijn. En de vrouw ziet in, dat dit goddelijk voorschrift steunt op de natuur, welke zegt, dat in iedere maatschappij, dus ook het gezin, arbeidsverdeling nodig is: welnu, haar natuurlijke eigenschappen maken haar veel meer dan de man geschikt om haar zorgen te wijden aan de opvoeding der kinderen en aan het innerlijk bestuur der huishouding. Als ideaal heeft dan ook de vrouw haar meest gepaste, schoonste en vruchtbaarste werkkring als moeder in haar gezin.

Met alle krachten moeten we naar dat ideaal streven.

Joseph de Maistre, Jan Holland (vrouwen voor vrouwen) en zovele anderen, hebben op schitterende wijze aangetoond, dat haar werkkring minstens even hoog is voor de maatschappij, als die van de man, al is die ook van andere aard.

De vrouw weet bovendien, dat de leer van het Christendom beter dan die van welke philosophen, hetzij van onze moderne wijsgeren, haar verdedigt tegen onderdrukking, en dat zij in betrekking tot het hoogste doel van de mens, de eeuwige bestemming, alleen door het Christendom op één lijn werd geplaatst met de man.

De Christelijke opvatting omtrent de roeping van de vrouw, veroordeelt dan ook de ultra-radicale richting, welke beoogt een absolute gelijkstelling van vrouw en man, en is daarbij overtuigd, dat deze christelijke opvatting beter dan welke ook, de heiligste rechten der vrouw, n.l. haar rechten als redelijk individu, waarborgt.

DE ZONEN VAN ANTHONY EDEN BIJ DE VUUR-BRIGADE. Gelijk alle jongens zijn ook de zonen van Mr. Anthony Eden, Buitenlands Minister, Simon en Nicholas grote bewonderaars van het werk der brandweerlieden, en de photo toont hen als belangstellende toeschouwers bij de Londense brandweer.

Curaçaos Verslag 1936.

Verschenen is het Curaçaos Verslag 1936 in dezelfde handige uitgave van de laatste jaren en wel in twee delen.

I. De tekst van het verslag van bestuur en Staat van Curaçao over het jaar 1935.

II. Statistische jaaroverzicht over 1935.

Van deze gegevens over het jaar 1935 zijn uit den aard der zaak verschillende reeds gepubliceerd, die verschenen zijn in de verslagen van banken, Kamer van Koophandel enz. Echter zijn er nog wel enkele nieuwe gegevens te vermelden. Zo o.a.:

De bevolkingstoename op de Benedenwinden bedroeg 5%. Op de Bovenwinden werd een afname geconstateerd van 3%.

Zo wordt voor de landbouw op de Bovenwindse eilanden het jaar 1935 een mijlpaal genoemd, waarbij dan ook stilgestaan wordt.

Ook aan de veeteelt wordt ruime aandacht verleend.

Slechts 226 van de 3561 schapen en 573 van 114302 geiten waren van het buitenland aangevoerd. Wel werden nog 26.400 K.G. gedroogd en gezouten geitenvlees uit Venezuela aangebracht, benevens 192716 K.G. gezouten rundvlees uit Argentinië, 23987 K.G. uit N. Amerika en 11550 K.G. van de Engelse Antillen.

De ingevoerde melkproducten bedroegen bijna 750 duizend K.G. tegen 983 duizend K.G. in 1934.

De uitvoer van Zout bedroeg ruim 2¼ millioen K.G. tegen ruim 4 3/4 millioen K.G. in 1934.

Merkwaardige cijfers vinden we over het verkeer.

Het aantal auto's op Curaçao groeide van 1931 in 1934 tot 1911 in 1935.

Het aantal processen verbaal wegens verkeersovertredingen bedroeg in 1935 3657; in 1934 1711; in 1600 gevallen werden waarschuwingen gegeven.

Het aantal verkeersongevallen bedroeg 132, waarbij 42 personen gewond, 4 gedood en 20 personen zwaar lichamelijk letsel opliepen.

Het aantal aangekomen passagiers bedroeg 17.843; het aantal vertrokken passagiers 16.421. Het aantal transito passagiers 27.649.

Verder kwamen hier 36 toeristenschepen met 15412 toeristen.

Bij de watervoorziening lezen we de troostvolle opmerking (het is het jaar 1935). De leveringsprijs is nog onveranderd, echter wordt de volle aandacht geschonken aan een mogelijke verlaging.

Onder het hoofd **eredienst** lezen we van de Ver. Prot. Gemeente op Curaçao van een aantal lidmaten van ruim 5000: huwelijken 16 en dopen 77.

Van dezelfde gemeente op Aruba van 455 leden, huwelijken 26 en dopen 35.

De Gereformeerde gemeente op Curaçao en Aruba telde 156 leden.

Bij de cijfers over de **Rooms Katholieke Gemeente** heeft men de cijfers wel door elkaar gegooid. c.f. Amigoe 21 Maart 1936.

Aantal parochianen van het eiland Curaçao 44700 is goed: maar voor het aantal opgegeven doopsels en huwelijken, heeft men de cijfers genomen van het hele gebiedsdeel.

Verder vinden we telkens wanneer van de Methodisten gesproken wordt, „Westleyan" geschreven terwijl naar onze mening het zonder t geschreven moet worden.

Terwijl aan de kop van de bladzijde nog steeds „Eredienst" blijft vermeld staan, krijgen we 4 bladzijden over het onderwijs.

Over de **Bioscoop en filmkeuring** lezen we dat voor volwassenen in 1935 617 films gekeurd werden, waarvan een film in zijn geheel werd afgekeurd, terwijl 10 coupures werden aangebracht.

We geloven dat het verslag over 1936 en 1937 van eenzelfde onschuldige! aard zal schijnen. En zou het daarom geen overweging verdienen om onze hele filmkeuringscommissie maar af te schaffen. Men zou aan de politie b.v. een abonnement kunnen geven van de wekelijkse keuringen van het National Legion of Decency: en als men deze controle nam, had men in de filmkeuring een veiliger en goedkopere Gids als in de tegenwoordige filmkeuringscommissie.

Er zijn betrekkelijk heel weinig z.g. C-films, d.w.z. films die door het Legion of Decency onvoorwaardelijk zijn afgekeurd. Maar wanneer er dan ook eens hier op Curaçao zo'n film komt, we noemen uit de laatste tijd Dr. Monica en Extasy, dan kan men voor deze toch nog wel een plaatsje veroveren op het Curaçaos filmdoek.

Wat de **criminaliteit** betreft lezen we van 692 processen verbaal op Curaçao en 228 op Aruba. Deze cijfers waren in 1934 voor Curaçao en Aruba 555 en 284.

Of we nu in het ene geval van toename der criminaliteit mogen spreken en in het andere geval van afname? Beroepsmisdadigers zegt het verslag werden niet aangetroffen.

In 1935 werden in de gevangenis opgenomen 292 personen.

Op Bonaire en St. Eustatius werd niemand opgenomen.

De bestrijding van de onzedelijkheid, althans op Curaçao, vormt in het verslag slechts enkele regels. Is de Diligentia van de betreffende autoriteiten daaraan evenredig?

We hebben al eens meermalen daarover geschreven, met verschillende personen deze aangelegenheid, vooral in zake litteratuur-verspreiding, besproken. Maar behalve bij een recent geval, waar minder diligentie verstandiger zou geweest zijn, hebben wij nooit van bijzondere waakzaamheid daarover vernomen.

Van Aruba schijnt, volgens het verslag, een ruimer rapport in deze aangelegenheid te zijn binnengekomen.

Bij de **bestrijding van Misbruik van alcohol en verdovende Middelen** lezen we van 19 aanhalingen van opium.

Met betrekking tot drankmisbruik werden 285 processen verbaal gemaakt.

In het hoofdstuk **gezondheidszorg** wordt van de meeste besmettelijke ziekten gezegd dat ze afnemende zijn, behalve de tuberculose.

Volgens de verslagcijfers lijkt het ons ook niet het geval te zijn met de geslachtsziekten.

Wat het Gouvernement hier doet voor de zieken, daarvan geeft dit verslag overvloedige cijfers. Wijzen we alleen op de 3630 kaarten, die zijn afgegeven voor kosteloze geneeskundige behandeling en dat alleen in het St. Elisabethshospitaal 77.776 verpleegdagen voor gouvernementsrekening waren.

Voor de gezondheidstoestand van Bonaire is het wel merkwaardig, dat van het sterftecijfer 10.61, het sterftecijfer van tuberculose alleen 7.81 was.

De **armenzorg** geeft ook cijfers, zoals ze in deze omgeving weinig of niet zullen gevonden worden.

Door het Gouvernement werd uitgekeerd aan behoeftigen ruim 25 duizend gulden, aan kosteloze geneeskundige behandeling 135 duizend gulden, niet medegerekend de bezoldigingen der gouvernementsgeneeskundigen.

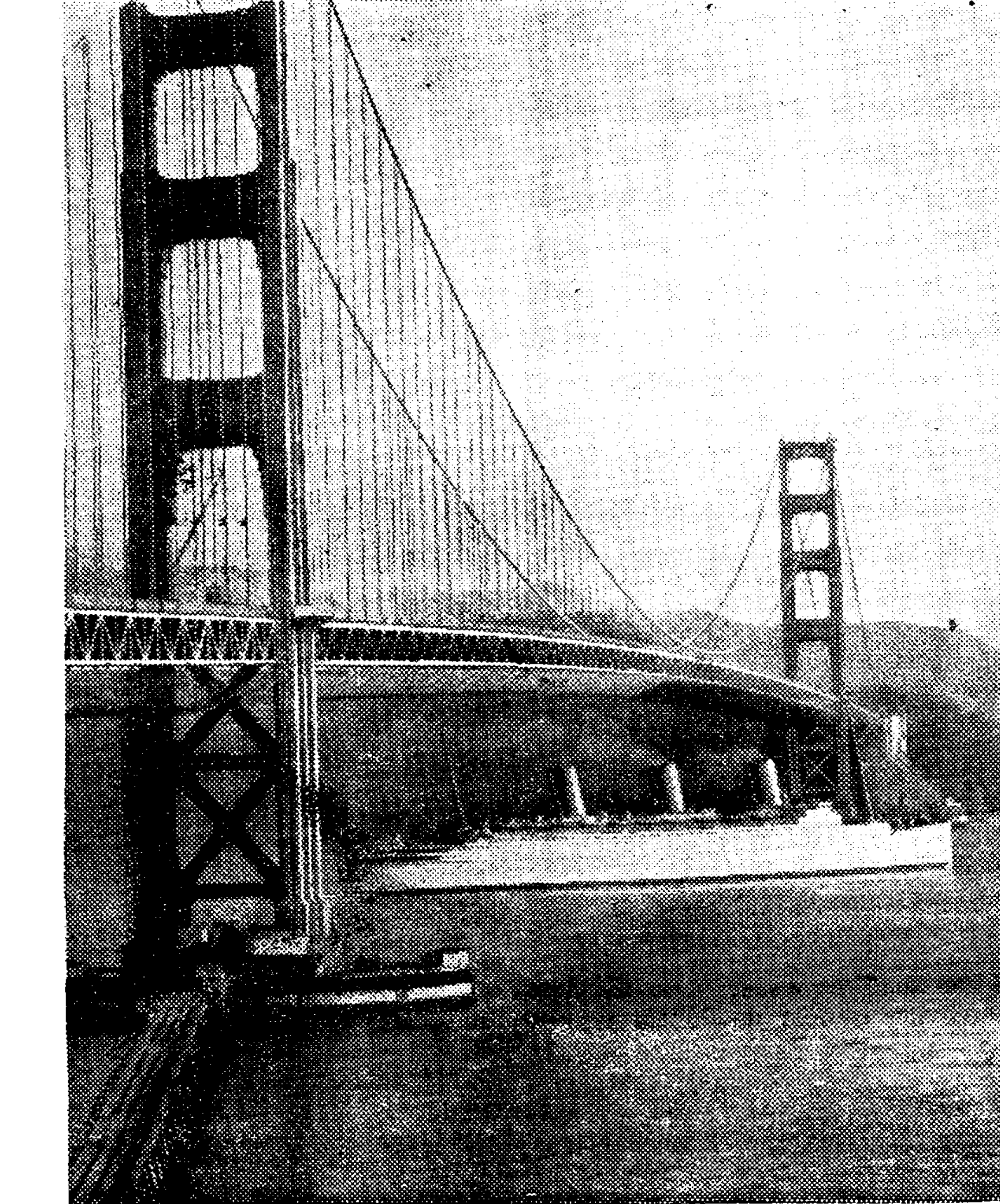
Vanwege de Rooms Katholieke Kerk lezen we cijfers van ƒ 21.202 — 1813 — 6193 en 7767, een totaal dus van bijna 37 duizend gulden. Nog ongerekend de geregelde bedelingen in de verschillende parochies.

Van wege de Protestantse gemeente lezen we in totaal ruim 9 duizend gulden.

Van de Israelitische gemeente lezen we geen cijfers van uitkeringen, maar alleen dat het fonds van de Nederl. Herv. Israelitisch gemeente ruim 10 duizend gld. bedroeg.

En alle bedelingen zijn in deze cijfers nog niet opgenomen..

Zo geeft dit verslag over Curaçao, weer cijfers en gegevens die er zijn mogen en die in het algemeen er getuigenis van afleggen, dat we hier toch niet zo slecht geregeerd worden en dat de Nederlandse vlag met fierheid wapperen mag boven dit gebiedsdeel, wat in vele opzichten een voorbeeld is voor de landen die door de Caraibische Zee bespoeld worden.

DE GOLDEN GATE BRUG. De tweede van de grote bruggen nabij San Francisco, namelijk de Golden Gate Brug, is nu klaar. De brug, waarvan de lengte 1.300 meter is, heeft ongeveer zeven millioen pond gekost. De prachtige kruiser die er onder door vaart is de beroemde kruiser „Empress of Britain" van de Canadian Pacific.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Het zal nog weinige dagen duren of Bilbao is door de Nationalisten ingenomen. De Witten schijnen reeds in de voorsteden te zijn binnengedrongen, en nog houdt de Baskische regering moedig stand.

Want het bericht, dat de regering naar Santander zou zijn overgeplaatst, moet worden tegengesproken.

Het is echter niet onmogelijk, dat in de laatste uren van Bilbao, deze overplaatsing toch zal geschieden, want wij geloven niet, dat met de inname van deze stad, de Basken zich op genade of ongenade zullen overgeven. Ze zullen hun grond tot het laatste verdedigen en de laatste stad die dan nog niet door de Nationalisten zal zijn ingenomen, is Santander.

Buiten Spanje is het politiek leven rustig.

Het Kabinet Blum heeft het 1 jarig bestaan gevierd. En werkelijk dit mocht wel, want een 1 jarig bestaan is voor een Frans Kabinet werkelijk al heel lang. In politicis zal het ook voorlopig in Frankrijk nog wel rustig blijven, want tijdens de grote Parijse Wereldtentoonstelling, die thans gehouden wordt, zal men tegenover de talrijke vreemdelingen geen moeilijkheden willen.

Kardinaal Mundelein, de aartsbisschop van Chicago, heeft in zijn protest tegen de toestanden in Duitsland, medewerking gekregen van niet minder als 23 verschillende Amerikaanse Kerkgenootschappen in de Ver. Staten.

Toch gaat de Kerkvervolging in Duitsland door.

In Würtemberg zijn 17 Katholieke Scholen gesloten.

In Fulda zijn de religieuzen uit het Ziekenhuis gezet, alles gevolg van de hetze van Göbbels.

Maar ook de Duitse Katholieken zijn wakker geschud en op St. Bonifaciusdag 14 Juni heeft men in alle Duitse Kerken gemanifesteerd op een aan het Kerkgebouw passende wijze en gehoorzaamheid beloofd aan Bisschop en Paus.

Op Göbbel's rede „Katholieken je houdt je mond, of wij gaan zedeprocessen tegen jullie beginnen", heeft de moedige bisschop van Münster Graaf von Galen geantwoord met een nieuwe protestrede in de Dom tegen de schending van het Concordaat door de Duitse regering.

En de bisschop besloot zijn rede, met het bekende woord uit de Duitse Kulturkampff van 1870: „Ge kunt ons vernietigen, ge kunt ons het hart uitrukken, maar ge zult ons hart niet los kunnen maken van Christus en zijn Stedehouder."

Ook de bisschop van Osnabrück, Mgr. Berning, die aanvankelijk bekend stond als een vriend van het Nazibewind, heeft zijn protest laten horen en zijn bittere teleurstelling uitgesproken over de methodes, waarin tenslotte de Hitler-regering is bestand.

Uit deze uiting van teleurstelling blijkt de voorgeschiedenis van Mgr. Berning.

In het begin van het Nazibewind werden Mgr. Berning tesamen met Mgr. Grober van Freiburg beschouwd als voorstanders van het Nazi-regime, en gezegd werd toen ook, dat Rome reeds in den beginne zou hebben ingegrepen, gelijk het ook gedaan had met de Action Française, wanneer niet deze bisschoppen vooral, met nog enkele anderen er tegen waren geweest.

Van Mgr. Berning is bekend zijn woord uit die dagen: Men moet Hitler een kans geven.

Welnu, de Kerk op verzoek van Berning heeft Hitler die kans gegeven. En Mgr. Berning werd voor zijn woord benoemd tot Staatsraad.

In de onderhandelingen na de eerste moeilijkheden, was dan ook Mgr. Berning steeds aanwezig bij de officiële besprekingen van de vertegenwoordigers van het Duitse episcopaat met de Hitler-regering. Maar al heel spoedig lazen we de naam van Berning niet meer.

Ook zelfs de aanvankelijk beste vrienden heeft de Duitse regering van zich verwijderd.

Het hele buitenland heeft verder geprotesteerd tegen de Duitse methodes.

De Kardinaal Aartsbisschop van Wenen, Mgr. von Innitzer, heeft een plechtig protest geschreven en het doen voorlezen in de Kerken. Eveneens het gezamenlijke Poolse Episcopaat.

En we zijn dan wel eens benieuwd of nu de Duitse regering weer protesten zal gaan indienen bij Rome tegen deze Kardinaals van Oostenrijk en Polen?

We geloven dat men zich wel zal wachten om een nieuw raak antwoord van het Vaticaan terug te ontvangen.

OVER PRIESTERS EN LEKEN.

Onderlinge waardering.

Hoewel het volgende artikel hier en daar op toestanden in Nederland betrekking heeft, zo bevat het toch zoveel van algemenere strekking, dat wij dit ook voor Curaçao belangrijke probleem niet willen voorbijgaan.

Waar eens een kosmos bestond heeft het liberalisme een chaos geschapen, daarin ligt de historische traditie van dit stelsel.

Het heeft godsdienst en moraal losgemaakt van de Staat, losgemaakt van het economisch leven, het rukte Staat en economie uit elkaar. De godsdienst werd verbannen naar de huiskamer; de moraal werd gelijkgesteld met 'n algemene notie van fatsoen; het recht en de wil van de Staat werden bepaald door een vaag rechtsgevoel en door de wil van de meerderheid, die in politicis kon doen en denken, zoals zij verkoos.

De burger moest de vrijheid hebben iedere religieuze, morele, juridische en politieke overtuiging aan te hangen, zolang hij maar niet gevaarlijk werd voor zijn medeburgers. In het economisch leven moest ieder voor zichzelf zorgen; ieder kon produceren wat hij wilde en zoveel als hij wilde, als hij maar zelf het risico liep van winst of verlies. Hij mocht arbeidsloon betalen zo laag als hij wilde, als hij maar mensen vond, die ervoor wilden werken.

Strijd tussen godsdienstige stromingen en secten, tussen kerkelijke en wereldlijke overheden, tussen moraal en recht, tussen partijen van links en van rechts, tussen klassen en concurrenten; een strijd van allen tegen allen, de chaos — dáár lag het einde.

Nu spreekt men, aldus de „Tijd", de laatste tijd veel over „ordening„ en men bedoelt dan bijvoorbeeld een meer rationele regeling van de economische bedrijvigheid der mensen.

Daarmee is echter de kern der ordeningsgedachte niet aangegeven. Zij beoogt méér dan dat. Zij beoogt niet slechts meer verband te brengen binnen de burgerlijke gemeenschap of binnen het economisch leven, doch óók en eigenlijk vooral: economie en staatkunde weer harmonisch te verbinden met de andere sferen van het menselijk leven, met cultuur, moraal en godsdienst. Zij beoogt in laatste instantie herstel van de verbroken kosmos.

Zoals het communisme een kosmos tracht te bouwen, waarin godsdienst, moraal, cultuur, Staat en economie tot één blok op zuiver proletarische grondslag zijn samengevoegd, zoals het nationaal-socialisme hetzelfde tracht te bereiken op de grondslag van de bloedmythe, zo moeten de leden van de Kerk — óók de leden — ernaar streven de verloren éénheid tussen de sferen van het menselijk leven, tussen geestelijke en wereldlijke waarden en tussen de mensen onderling te herstellen op christelijke grondslag.

Dit is de hoogste zin van de ordeningsgedachte, de hoogste zin tevens van de katholieke actie. De wereld moet weer geestelijke en godsdienstige richtlijnen krijgen óók op die terreinen, waar zij tot dusverre meende, dat dergelijke richtlijnen overbodig waren.

Men krijgt wel eens de indruk, dat zij, die met zeer bewonderenswaardige ijver in ons land het lekenapostolaat overeenkomstig de wensen van de Paus zo spoedig en zo goed mogelijk willen organiseren, min of meer in de fout van het liberalisme vervallen, dat zij een hokjesmentaliteit aan de dag leggen, die lijnrecht ingaat tegen de bedoelingen van de katholieke actie. Zij scheiden het geestelijk leven en de activiteit van de leek in de wereld streng van elkaar, niet zonder een zeker dédain jegens dit laatste.

De gedachte schijnt bij hen vóór te zitten, dat de wereldlijke arbeid van de leek al veel te veel de aandacht van de priesters in beslag heeft genomen, dat zij ten naaste bij de staat der volmaaktheid heeft bereikt en dat nu de tijd is aangebroken voor het lang verwaarloosde geestelijke leven en voor niets anders dan dat.

Deze door Dr. Poels als de supranaturalistische aangeduide opvatting is volkomen foutief.

Zeker: het moet worden erkend, dat de priesters zich in ons land veel hebben bezig gehouden met dingen, die de leken eigenlijk uit zichzelf hadden moeten beginnen: een Schaepman organiseerde ons in politiek opzicht; aan onze sociale organisaties zijn vele priesternamen, wellicht zelfs die van een heilige, Ariëns, verbonden; hoe lang hebben religieuzen hun beste krachten moeten geven aan ons onderwijs.

Doch men onderschatte niet het resultaat: in katholieke landen als Spanje, Frankrijk en zelfs België vermag het katholicisme in het niet-kerkelijke leven minder dan in ons land met zijn gemengde bevolking. Het moet ook worden toegegeven, dat de leken in onze organisaties nog te veel overlaten aan de priesters, nog tezeer gewend zijn aan de veilige schutse van een priester in hun onmiddellijke nabijheid aan dezelfde bestuurstafel.

Het zegt op zichzelf niets, dat sommige onzer parochiegeestelijken dertig en meer adviseurschappen hebben, dat hoeft geen blok aan het been te vormen. Doch de wijze, waarop talrijke besturen alsmaar rekenen op de adviseur, alsof ze niets kunnen ondernemen, nog geen handtekening kunnen zetten zonder zijn zegen, maakt zo'n toestand tot een last.

Inderdaad: er moet meer emancipatie van de leek komen op het zuiver wereldlijk terrein, hij moet leren nóg meer dan tot dusverre op eigen benen te staan.

Doch daaruit mag men niet de gevolgtrekking maken, dat dus de priester zich uit al dat minderwaardige lekengedoe moet terugtrekken om zich voortaan uitsluitend aan geestelijke zaken te wijden en de verprofaniseerde leken opnieuw te gaan kerstenen met een keurtroepje, dat betere inzichten heeft.

Integendeel: de priester moet méér harmonisch zien, niet zich in een hokje van geestelijkheid opsluiten, het doel van de hele Kerk, van de katholieke actie in zijn grote geheel zien en erkennen, dat ook de leek, die aan de kerstening van het economisch en staatkundig leven arbeidt, voor het grote einddoel, het herstel van een christelijke kosmos, even vruchtbare arbeid kan verrichten als hij, op het zuiver geestelijk terrein.

Al liggen de gebieden, waarop de leek zich beweegt, hiërarchisch ook beneden het terrein van de zielzorg, daarom zijn zij volstrekt niet minderwaardig. Een lekenonderwijzer is niet in de eerste plaats een gesalarieerde dienaar van de pastoor, doch zijn helper onder de kinderen; de bestuurder van een vakbondafdeling is geen bons, die de adviseur naar de ogen heeft te zien of anders eruit vliegt, doch een diaken van de priester onder de arbeiders.

Het einddoel van beiden, de priester en de leek, of hij werkt in de economie, in de sociale organisaties of in de colleges van burgerlijk bestuur, ligt in één zelfde richting.

BUITENLAND.

VRIJSPRAKEN VAN PRIESTERS.

In de pers verzwegen.

Naar Havas uit Berlijn meldt, heeft men wel de grootst mogelijke aandacht geschonken aan de processen tegen katholieke priesters, maar heeft men de publiciteit te dien aanzien niet uitgestrekt tot de vrijspraak.

De rechtbank te Paderborn heeft pastoor Sommer, uit Suddessen, tegen wien negen maanden gevangenisstraf was geëist wegens immorele handelingen vrijgesproken. In de toelichting tot het vonnis merkte de rechtbank op, dat in twee gevallen de onschuld van de verdachte was gebleken en dat in de vorige gevallen zijn schuld niet bewezen was.

Voor de rechtbank hadden de getuigen hun verklaringen, in de instructie afgelegd, weer ingetrokken.

Te Munster is pastoor Deitmaring uit Hötmar, tegen wien 3½ jaar was geëist, vrijgesproken wegens gebrek aan bewijs.

Deze uitspraken hebben onder de katholieken in Westfalen, naar Havas meldt, grote beroering gewekt.

CHRISTUS VEROORDEELD TOT DE DOOD MET DE KOGEL.

In Rjasjan werd op initiatief van de Districtleider der Communistische Jeugd Balakerff een vonnis geveld, over de rol van het Christendom in het leven der proletariërs. De rechtbank was samengesteld uit jongens van 9 tot 14 jaar en bestond uit een „President" een „Ambtenaar van het Openbaar Ministerie" en 8 „Rechters". Daar niemand Christus wilde verdedigen, werd de rol van „toegevoegd verdediger" toevertrouwd aan de kleine Maria Fedotowa, daar haar vader in de Russische-Orthodoxe kerk, waar de geestelijken gehuwd zijn, een vooraanstaande betrekking had bekleed. Fedotowa trachtte te bewijzen „dat Christus geen kapitalist was en dat wanneer hij thans in de Sovjet-Unie geleefd zou hebben, hij zich als een goed-Sovjetburger zou hebben gedragen. Zij verzocht de rechtbank om voor kameraad Christus clementie te betrachten en afstand te doen van de doodstraf, omdat de Sovjetmacht sterk genoeg is en Europa toch zegevierend de gedachte der wereldrevolutie verbreidt. De rechtbank daarentegen veroordeelde met algemene stemmen de „burger" Christus tot de dood door de kogel, wijl hij tot de z.g. „Asociale elementen behoorde, die onverbeterlijk zijn."

Het proces werd door 2000 leerlingen der stad bijgewoond. In de stad zelf heeft dit proces grote opschudding en verontwaardiging teweeggebracht en van diverse zijde is getracht om het proces geen doorgang te doen vinden hetgeen echter door de verschillende partij-instanties niet werd toegestaan.

Een dergelijk proces zal binnenkort nogmaals in dezelfde stad worden gehouden, waarbij de publieke tribune voor de jeugd van beiderlei geslacht zal worden opengesteld.

Een katholiek priester die 23 maanden in Rusland gevangen zat, vertelt zijn ervaringen.

De katholieke priester Hodacewitsch die tot pastoor der katholieke gemeente in Charbin benoemd is, heeft een beschrijving gegeven van zijn ervaringen in Sovjet-Rusland, waar hij 23 maanden in de gevangenissen en kerkers der Gepoe heeft doorgebracht.

Hij vertelt hoe hij zelf met eigen ogen had aanschouwd, hoe de bolsjewisten de prelaat Budkewitsch hebben vermoord: herhaaldelijk hebben de Bolsjewisten hem gepijnigd teneinde hem de bekentenis te ontlokken, dat hij zich aan spionnage zou hebben schuldig gemaakt. Tegen hem en de overige katholieke geestelijken werden de meest fantastische beschuldigingen ingebracht, die echter niet gehandhaafd konden blijven, daar verschillende gezanten van Buitenlandse mogendheden ten gunste der katholieke geestelijken tussenbeide kwamen. Pater Hodawitsch verklaarde, dat het nauwelijks te geloven is hoeveel priesters in Rusland zijn vermoord. Van de 10.000 priesters zouden er thans nog slechts enkele tientallen in leven zijn.

Het geloof der massa is echter door de geweldige terreur ongeschokt gebleven.

SPREEKVERBOD VOOR DS. NIEMÖLLER.

Op verzoek van ministerie voor Kerkelijke Zaken.

De bekende evangelische predikant, ds. Niemöller, de leider van de Berlijnse oppositionelen, zal op bevel van de geheime staatspolitie voorlopig niet meer mogen spreken, aldus de Nederl. bladen.

De Dahlemse predikant, een vroegere onderzeebootkapitein, thans een van de strijdvaardigste en felste leiders der belijdende kerk, heeft, sedert het conflict tussen de evangelische kerk en de nationaal-socialistische staat is uitgebroken, niet alleen tijdens de Zondags-diensten in zijn kerk, maar ook in zijn wekelijkse bijeenkomsten in het consistoriegebouw, scherpe aanklachten tegen de gering en partij geuit en ook in tal van brochures verwijzen aan het adres der nationaal-socialistische machthebbers gericht. Ofschoon ds. Niemöller herhaaldelijk is gewaarschuwd, heeft men van de zijde der overheid tot dusver blijkbaar niet gewaagd iets tegen hem te ondernemen.

Thans evenwel heeft de geheime staatspolitie op verzoek van het rijksministerie voor kerkelijke aangelegenheden een spreekverbod tegen ds. Niemöller uitgevaardigd, hetgeen niet alleen voor zijn gemeente te Dahlem doch ook voor zijn talloze vrienden in heel Berlijn en omgeving een grote teleurstelling beduidt.

Godslasteringen in Duitsland.

Dat het aan niet-Katholieken zelfs te bar wordt, wat er op dit gebied in Duitsland gebeurt, lezen we in het Soerab. Handelsbl.

Daarin lezen we in een der correspondenties van „Vilanus".

„...Juist vanmorgen kreeg ik bijvoorbeeld een exemplaar in handen van „Wille und Macht", het officiële blad van de jeugdbeweging in Duitsland, „Führerorgan der national-socialistischen Jugend" waarvan niemand minder dan Baldur von Schirach, de opperste leider en dictator van alles wat de jeugd betreft in Duitsland, de „Herausgeber", dus de verantwoordelijke hoofdredacteur is. Zijn naam staat op het blad. De eerste bladzijde is geheel ingenomen door de zeer groot gedrukte, drie strofen van een Lied der jungen Mannschaft. Strofe twee nu luidt:

An dich ergeht das Angebot!
Lass du am Altar die Kerzen!
Wir sind der Kelch! Wir sind das Brot!
Wir sind der Hunger am Herzen!
Hörst du? Das Heerhorn gellt!
Folge! Was fällt das fällt.
Lass du am Altar die Kerzen!"

Vertaling.

Jou wordt het voorstel gedaan:
Laat de kaarsen op het altaar!
Wij zijn de kelk! Wij zijn het brood!
Wij zijn de honger des harten!
Hoor je? De hoorn schalt!
Volg! Wat valt dat valle!

Kan men, — zo vraagt Vilanus — in het opperste orgaan van een organisatie, waaraan iedere goed-katholieke ouder zijn kind moet toevertrouwen, zich voor het Katholieke gevoel aan erger blasfemie schuldig maken? Zoals gezegd, wij kunnen begrijpen, dat daardoor in de goed-katholieke streken, een omkeer is gekomen van gezindheid tegenover Hitler."

Dit geval van Godslastering staat helaas bij lange niet alleen. We gaven er intussen al meerdere treurige staaltjes van. Toch willen wij er nog één aan toevoegen, opdat de ogen van alle katholieken geopend mogen worden voor de ware toestand in Duitsland.

Het Katholiek kerkelijk weekblad voor het bisdom Salzburg, had in een artikel de werklozen aangespoord om boetvaardigheid te doen en te bidden om daardoor bouwers te worden aan een nieuwe maatschappij.

In bedoeld artikel werd verwezen naar de Zwitserse heilige Broeder Clausius, die alle wereldlijke arbeid ter zijde gesteld had en door te volharden in het gebed en slechts gespijzigd door de Eucharistie, de redder werd van zijn vaderland.

Voor de redactie van het „Schwarze Korps", het lijfblad van Julius Streicher, was dit aanleiding, om een felle aanval te richten op de vorst-aartsbisschop van Salzburg, Mgr. dr. Waitz, en de kloosterlingen.

Het anti-clericale weekblad ging zelfs zover te durven schrijven, dat de geestelijkheid in de eerste plaats geroepen is om „in de voorste gelederen van de hemelse arbeiddienst de Rozenkrans te zwaaien en zich alleen te voeden voortaan met het Eintopf-gericht der Eucharistie".

God kan niet vergaan en de Kerk kan niet sterven door het lasterlijk en hatelijk geschrijf van de Duitse jeugdleiders. Maar wat wèl kan is, dat ieder, die nog een greintje gevoel van betamelijkheid heeft, dergelijke leiders de rug toekeert, zelfs al dreigen hen daardoor veel tijdelijke moeilijkheden.

Kleuren.

De kleuren spelen in het leven van de mens een grote rol. Niet dat wij altijd kleur zullen bekennen. Maar er zijn omstandigheden, welke je dwingen een kleur te krijgen, omdat je geweten het niet altijd met je verstand eens is. En als wij zelf niet spreken in kleuren, dan spreken de kleuren dikwijls tot ons. De kleur is er om het onderscheid aan te duiden en om ons te behagen. Want wij hebben er plezier in, als de hemel blauw gekleurd is. Overigens behoeft men nog niet eens zóver te kijken, doch men kan zich beperken tot zijn eigen woning. Wanneer wij behang kopen, lopers of tafelkleden, dan is het de kleur, welke de doorslag geeft. En al mag een vrouw al bijzonder handig zijn in het betasten van het stofje, bij het kopen geeft de kleur de beslissing.

Nu zijn er zelfs kinderen, die op de kleuren letten. Natuurlijk speelt aangeboren eigenschap hierin een rol. En zo zeide eens een schattig meisje tegen haar moeder:

— Moeder, hoe komt het toch, dat een bonte koe, die groen gras eet, witte melk geeft?

Maar dat meisje had haar opmerkingsgave van kleuren niet van niemand, want heel gevat liet de moeder er op volgen:

— Ja, en weet je wat nog merkwaardiger is? Als de melk wordt afgeleverd is ze zelfs blauw

De Heer en Mevrouw

J. Alvares Correa-Maduro

hopen hun ZILVEREN BRUILOFT op Zondag den 20sten dezer te vieren, bij welke gelegenheid zij om 8.30 's avonds gaarne hunne vrienden en kennissen wenschen te ontvangen ten hunne huize Scharlooweg 102.

Men wordt verzocht deze kennisgeving te willen beschouwen als een persoonlijke uitnoodiging.

Curaçao, Juni 1937.

2—1

SCHEPENLIJST OVER JUNI 1937.

16.	Ned.	Irena	Sto. Domingo	Sto. Domingo.
17.	„	El Libertador	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
17.	„	Simon Bolivar	Pto. Limon	Amsterdam
18.	Duitsch	Waltraut	Pto. Colombia	Hamburg
18.	Fransch	Cuba	Cristobal	Le Havre
18.	Ned.	Astrea	Maracaibo	New York
19.	Duitsch	H. C. Horn	Hamburg	Cartagena
19.	Ned.	Iris	Centraal Amerika	Centraal Amerika

Ned. vliegtuig Snip of Oriol.

Naar La Guaira op 22, 24 en 29 Juni 1937.

Naar Maracaibo op 21, 23, 25, 28 en 30 Juni 1937.

BEKENDMAKING.

Ter Gouvernements-Secretarie wordt voor onmiddellijke indiensttreding gevraagd een tijdelijke arbeidskracht voor drie a vier maanden tegen een maandloon van f. 125.- M. U. L. O. diploma of daarmee gelijkgesteld onderwijs en kennis van machineschrijven en administratieve werkzaamheden vereischt.

Inlichtingen te verkrijgen bij den Hoofdcommies ter Gouvernements-Secretarie den heer M. B. Bartels Daal.

De Gouvernements-Secretaris.

GRONEMEIJER.

INGEZONDEN.

IS DAT BILLIJK?

Geachte Redacteur,

Beleefd vraagt ondergetekende voor onderstaand stukje een plaatsje in uw interessant blad. Bij voorbaat dank.

Maandag 31 Mei heeft de Koloniale Raad de begroting van '38 behandeld en aangenomen. Het nieuwe, ijverige lid, de Heer C. W. J. Jonckheer, heeft die avond een respectabel aantal amendementen van stapel laten lopen, die alle bezuiniging op het oog hadden.

Toen echter de Heer van der Drift, gemachtigde van het bestuur, het voorstel ter tafel bracht, om op Bonaire een Openbare School te openen, die waarschijnlijk met 12 kinderen zal beginnen, vonden de leden van de Raad een jaarlijkse uitgave van ongeveer ƒ 5.000.— voor twee leerkrachten, z'on peulschilletje, dat het geen der vroede vaderen in het hoofd is gekomen, hierop te amenderen.

Maar ƒ 5.000!

We hebben de Heer Ernesto Martijn vroeger in de Raad wel eens horen pleiten voor meer beurzen voor de landskinderen. Mr. Martijn kan tevreden zijn. Zonder slag of stoot geeft men aan 12 schoolkinderen op Bonaire een beurs; althans de uitgaven zijn hetzelfde. Bovendien genieten deze leerlingen nog het voordeel, dat ze bij moeders pappot mogen blijven.

Dat een groot percentage van deze 12 kinderen op schooldagen de school niet wist te staan, konden de leden van de Raad niet weten. Evenmin dat dagelijks enkele scholieren uit Rincon er bij moeten gesleurd worden om de legioenen te completeren

Nu moet men de plaat eens omdraaien. Op de jongensschool van Kralendijk, die ruim 300 leerlingen telt, was men het vorig jaar in een particulier gebouw met gymnastiek begonnen. De wet verplichtte daartoe. Na enkele maanden had de eigenaar het gebouw zelf nodig en kwam er een einde aan de gymnastieklessen, omdat ze nergens anders konden gegeven worden.

Inspecteur Schroeder liet horen, dat hij het subsidie zou kunnen intrekken, maar was genadig. De man vergat slechts één ding, n.l. dat hij zelf voor een geschikte zaal of z.g. „overdekte speelplaats" had moeten zorgen.

Dit jaar konden we weer beginnen tot we op 1 Juli weer moeten stoppen, omdat de nieuwe bewaarschool er onder gebracht wordt. Als men nu toch zo edelmoedig is voor die 12 kinderen, waarom dan de overdekte speelplaats, die Inspecteur Schroeder had voorgesteld, van de begroting geschrapt? Die kost misschien nog geen ƒ 2500.— en is in het belang van ruim 300 leerl. Is dat niet 25 maal 12? Voor 12 kinderen is men kwistig, terwijl aan de ruim 300 anderen een kleinigheid, die hun toekomt en die ze nodig hebben, wordt geweigerd. Enerzijds verplicht het gouvernement deze kinderen tot gymnastiek, anderzijds maakt het gouvernement dat onmogelijk.

Wilde men Bonaire ook eens goed doen, dan had men die jaarlijkse ƒ 5000 heel wat beter kunnen besteden. Een jonge man, die hier aan de weg werkt verdient... ƒ 0.90; een getrouwde man ƒ 1.10; bij meer bekwaamheid of ijver komt er nog een dubbeltje of wat boven op; een opzichter brengt het zelfs tot ƒ 1.50. Is het wonder dat verschillende jongelui er de brui van geven voor zo'n loontje te werken en liever naar Curaçao of Aruba trekken? Als hier eens ƒ 5000.- per jaar meer besteed werden, zou het voor velen een weldaad zijn. De grote volkswijk Antreol roept om fantsoenlijke wegen en paden. Er wonen tegenwoordig minder protestantse families op Bonaire dan 12 jaar geleden, toen het schooltje werd opgeheven. Alleen de enkele doordrijvers zullen nu tevreden zijn.

J. G. J.

Naschrift van de Redactie:

Ofschoon er zeer gezonde opmerkingen zijn in bovenstaand ingezonden stuk, en waarvan het goed is, dat ze eens gezegd worden, moeten wij er toch enkele dingen in rechtzetten.

De gemachtigde van het Bestuur, de Hr. van Drift, heeft het voorstel om op Bonaire een openbare School te openen, niet ter tafel gebracht. Hij heeft slechts geantwoord op de vragen, die door de Raad gesteld waren betreffende het aantal leerlingen, die de toekomstige school zou bevatten.

Dit antwoord was nauwkeurig. Op meer dan 12 leerlingen kan niet gerekend worden. Terwijl de Kerkeraad op Bonaire rekende op het dubbele.

De bestuursgemachtigde heeft o.i. wel door de aandacht te vestigen op het kleine getal leerlingen aan de Raad gegeven, om dat schooltje van de begroting af te voeren.

De Raad ging hier echter niet op in. Dat schooltje moet er komen: Er is door de Raad toegegeven aan een drang, die van protestantse zijde komt en waarvoor zich behalve de Kerkeraad van Bonaire, zich vooral interesseren enkele voormannen van de oplevende Protestantse actie op Curaçao.

De schrijver van het stuk zegt, dat er tegenwoordig op Bonaire niet meer protestanten zijn dan in 1925, toen de openbare school werd opgeheven. Voor Kralendijk kan het waar zijn: maar een feit is, dat zich op Rincon enkele families van de R.K. gemeente hebben afgescheiden.

Van de Protestanse kinderen die op de lijst van de Kerkeraad voorkwamen, waren ongeveer 50% van Rincon.

Ten slotte nog dit, bij informatie bleek ons, dat de subsidie voor de overdekte speelplaatsen niet is geschrapt.

Voor 10 overdekte speelplaatsen zullen gelden beschikbaar gesteld worden. Op de begroting voor 1938 zijn daarvoor ƒ 10.000 beschikbaar gesteld voor de speelplaatsen van 4 scholen in het stadsdistrict van Curaçao. — Bonaire komt vermoedelijk in 1939 aan de beurt.

CURACAO.

Brand.

Op 10 Juni l.l. is op de Handelskade alhier, een aan het Gouvernement toebehorend motorrijwiel in brand geraakt en door de brandweer geblust.

Vrijheidsberoving.

Als verdacht van wederrechtelijke vrijheidsberoving is door de Politie aangehouden en in bewaring gesteld, de 23-jarige bus-chauffeur I.

Hij had n.l. een passagiere, tegen haar uitdrukkelijk verklaarde wil, medegenomen naar de cunucu. Tijdens het rijden was zij uit de bus gesprongen, met het gevolg, dat zij niet ernstig aan haar knieën en armen werd verwond.

In dank ontvangen.

Verschillende timetables van de K.N.S.M.

Aanrijding.

Op de hoofdverkeersweg te Salinja is in de nacht van 12 op 13 Juni de autobus 670.C., bestuurd door de 24-jarige chauffeur J., aan de linkerzijde de rijweg af- en het voetpad opgereden, met het gevolgd, dat de bus tegen een lichtpaal aanbotste en vrij ernstig werd beschadigd, terwijl de lichtpaal werd ontzet en een in de bus zittende passagier, genaamd A., een snijwond aan de linkerslaap en een schaafwond aan het voorhoofd opliep. Tegen de chauffeur wordt proces-verbaal opgemaakt.

Inbraak.

In de nacht van 13 Juni 1937, is ingebroken in de winkel van de 37-jarige koopman S.F. Hierbij werd een bedrag aan geld en verschillende koopwaren ontvreemd. Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Poging tot roof.

In de avond van de 29ste Mei j.l. is door een haar onbekend manspersoon een poging gedaan om een oude vrouw te beroven.

In verband hiermede is door de Politie een man aangehouden, die door de vrouw als de dader herkend is. De verdachte is aan het Hoofdbureau van Politie in bewaring gesteld.

Ambtelijk dommigheidje.

In het Curaçaos Verslag 1936 lezen we onder het hoofd. **Rooms-katholieke gemeente** o.a.:

Een geestelijke keerde na verlof, wegens langdurige dienst, in de loop van het jaar terug: **een werd uit 's Lands dienst ontslagen.** sic!

Om welk misdrijf wel?

Waarom niet eervol?

De persoon in kwestie is Pastoor Burgemeester van Montagne, die werd overgeplaatst naar het Franse eiland St. Barthelemy en daarom op zijn verzoek eervol uit 's lands dienst werd ontslagen.

Van ambtelijke zijde werd het wel erg ongelukkig geredigeerd!

K
K H O
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24 — 20.24 uur Curaçaotijd.

Zondag, 20 Juni 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. Een bezoek aan de Amsterdamse Artist (Reportage)
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Medische Causerie
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Goede reis.

Met het s.s. Simon Bolivar vertrekken op verlof naar Nederland de Eerw. Frater Canutus, hoofd van het St. Thomascollege, Frater Romualdus van onze drukkerij en Frater Thoma van Scherpenheuvel.

Aan allen goede reis, prettige vacantie en behouden terugkeer.

De West Ind. Gids.

De 19de jaargang van dit tijdschrift opent met een artikel van H. N. HAJARY, dat verwacht worden grote gebeurtenissen onder de Brits-Indiërs in Suriname.

Verder een artikel van Fred. Oudschans Dentz over Thomas Edward Penard.

De op Curaçao welbekende L. F. Bouman schrijft over de West-Indische afdeling der K.L.M. en we lezen daarin, dat de K.L.M. hoopt, dat binnen 2 jaar de opening van de geregelde luchtvaartdienst Amsterdam — Paramaribo — Curaçao zal plaats hebben.

Het is vrijwel zeker dat de vliegtuigen hiervoor in Nederland zullen vervaardigd worden. De tocht Amsterdam — Paramaribo zal vermoedelijk 2½ dag duren.

We vernemen verder dat de Lockheed-Super-electa vliegtuigen welke voor de West-Indië dienst zijn besteld, in October van dit jaar op Curaçao zullen zijn en waarschijnlijk rechtstreeks van de fabriek naar Curaçao zullen vliegen.

Verder schrijft Paul de Waart over de West en de K.R.O. en dan volgen de Kronieken over Suriname en Curaçao.

De Kroniekschrijver van de Gids vestigt ook de aandacht op de vertragingen van de Notulen van de Koloniale Raad en meent de reden te weten: men schijnt gewacht te hebben op een zending slechter papier, dan het tot toe gebruikelijke.

Padvindersnieuws Saba.

Naar de leider van de padvindersbeweging van Saba, van der Maarel ons bericht, is in Januari 1937 door voorzitter en secretaris van het afdelingsbestuur der Nederl. Padvinders Vereniging, afd. Saba, namens het bestuur een request gericht aan Hare Majesteit de Koningin met het eerbiedig verzoek of het Hare Majesteit zou willen behagen de uitzending van 6 Sabaanse padvinders naar de Jamboree 1937 in Nederland mogelijk te maken.

Hierop is goedgunstig beschikt, daar er over het Gouvernement van Curaçao een subsidie voor dit doel is ontvangen van ƒ 1800.—

De Padvindersleider, de Heer M. van der Maarel Jr., zal dus 26 Juni e.k. met 6 Padvinders van Saba naar de Jamboree vertrekken.

De Eerste Schermwedstrijd op Curaçao.

Er was opvallend veel belangstelling Zaterdagavond voor de eerste Schermwedstrijd op Curaçao welke zou gehouden worden tussen een equipe van de politie Sport Vereniging en van Asiento.

Door de komst van Luitenant Boutmy, Kampioen schermer van Nederland, heeft de schermsport op Curaçao belangstelling gekregen en grote belangstelling, gelijk we Zaterdagavond konden merken.

De Hr. Haayen memoreerde in zijn openingsrede, dat onder de Heer Hulswit indertijd ook al de schermsport beoefend was, maar dit was meer in kleine kring geweest.

De politie was uitgekomen met de Heren Gouw (captain), Akkermans, Hilhorst en van der Logt en de secondanten waren de Heren Vos en Hoendervoogt.

Asiento kwam uit met de Heren Thesingh (captain), Oetelmans, Hessing en Broek. Secondanten waren de Heren Slockers en de Klerk.

De leiding berustte bij de Luitenant Boutmy, die ook de beide clubs had opgeleid en de wisselbeker beschikbaar had gesteld.

Deze gaf tevens een kleine inleiding op de uiterst spannende wedstrijd, die wel toonde dat de beide equippes tegen elkaar waren opgewassen. De eindstrijd was dan ook 8—8. Maar bij het tellen der treffers bleek, dat de P.S.V. met 59 ontvangen treffers de beker had ontvangen.

De Heer van Nijmegen Schonegevel reikte de beker en de prijzen uit met een hartelijk en sympathiek woord, waarin zijn oude liefde sprak voor deze sport. Hij wees vooral op de zelfbeheersing, die deze werkelijk schone en nobele sport aankweekt.

Deze avond was een groot succes voor deze jonge sport en vooral voor de leider, de Heer Boutmy, die ook zijn welverdiend deel ontving in de op deze avond gebrachte hulde.

H. K. H. PRINSES JULIANA
(foto Ziegler).

PRINSES JULIANA IN BLIJDE VERWACHTING.

Hedenmorgen deed de Nirom van Batavia een mededeling, waarin werd medegedeeld dat H.K.H. Prinses Juliana voor de Nederlandse Radio gesproken had en dat in verband met DE HOOGST BELANGRIJKE EN VERBLIJDENDE inhoud dezer rede, om half 10 hedenmorgen over de Indiëzenders een heruitzending plaats zou hebben.

De luisteraars die hedenmorgen geluisterd hebben naar de Aneta persberichten van de Nirom, hebben deze inhoud nader vernomen.

Wij willen dit bericht niet overnemen, daar wij niet op de Aneta-berichten zijn geabonneerd. Maar eenieder begrijpt wel, waarop deze verblijdende inhoud slaat.

DE VEROVERING VAN DE HOOGSTE LUCHTLAGEN.

10.000 METER BOVEN DE AARDE!

Uit Kanses City wordt gemeld:

Op het laatste alhier gehouden wetenschappelijke congres gingen de ingenieur Igor I. Sikorsky en T. P. Wright een weddingschap aan over het feit, dat er, volgens hen, binnen tien jaar niet langer dan 10 tot 18 uur tijd nodig zullen zijn om per vliegtuig van Parijs naar New York te komen. De voorbereidingen hiertoe zijn tenminste reeds in volle gang. Deze worden getroffen in... een laboratorium op meer dan 10.000 meter hoogte. De moderne vliegtechniek richt haar belangstelling in de laatste tijd meer en meer op de stratosfeer, resp. sub-stratosfeer. De leek echter weet van de voorbereidingen, welke men trof nog vrij weinig. Hoe b.v. worden deze getroffen?

Waarnemingen op de film.

Van tijd tot tijd ziet men in Kansas City een reusachtig vliegtuig opstijgen, dat snel naar boven schiet en dan achter de wolken verdwijnt. Aan boord van dit vliegtuig bevinden zich tientallen toestellen, welke dienen bij de verschillende wetenschappelijke waarnemingen. Zodra het toestel, dat onder toezicht staat van Kapt. D. W. Tomlison, een bepaalde hoogte heeft bereikt beginnen de apparaten automatisch te werken; automatische camera's doen hun werk, filmstrookjes worden door nauwe spleten getrokken en op elk dezer strookjes nauwkeuriger dan het menselijk oog kan waarnemen wordt alles op het celluloid vastgelegd, wat zich aan het oog van het toestel onttrekt.

De machine waarmee deze observaties worden verricht is de grootste, waarover men in Amerika momenteel beschikt. De bouw kostte 350.000 dollars. Het toestel kan een hoogte van 11.000 meter bereiken.

Een amateur slaat de bres.

Wat in de archieven van het „vliegend laboratorium" wordt opgetekend, is bijna voor 100 pc. absoluut betrouwbaar. Men heeft sinds 1902 een grote stap vooruit gedaan. In dat jaar liet de ballonvaarder Leon de Bort in Zuid-Europa voor de eerste maal onbemande ballons tot 13.000 M. hoogte opstijgen. Hij was de eerste die constateerde dat de temperatuur waarvan men aannam, dat zij naarmate de hoogte groter werd, afnam, geheel constant bleef. De Bort had voor de eerste keer iets te maken gehad met de beroemde zône, welke wij thans de stratosfeer noemen.

Kouder dan boven de polen.

Vanaf Kapt. H. Hray, die in zijn ballon op 12.000 meter in 1927 om het leven kwam tot aan prof. Piccard, dien men de Columbus der stratosfeer noemt, en T. G. Settle die gelijktijdig met de befaamde Russische stratosfeervliegers opsteeg, ligt een vrije avontuurlijke en gevaarlijke weg. Om kort te gaan: datgene, wat wij, dank zij de onderzoekingen van al deze geleerden weten is, dat de stratosfeer boven onze planeet in de zomer hoger is dan in de winter. Wij weten, dat de stratosfeer het laagst ligt boven de polen en het hoogste boven de tropen. Boven de tropen is de temperatuur lager dan boven de polen.

Verder is ons bekend dat de stratosfeer-regionen vrij zijn van mist, nevel, stormen enz. De eerste hoofdstukken over de stratosfeer-onderzoekingen zijn geschreven; het onderzoek treedt thans in haar tweede phase.

Met een snelheid van 800 K.M. per uur.

Om de stratosfeer te kunnen veroveren, moeten wij vóór alles een aantal technische problemen oplossen. Men heeft speciale propellers uitgevonden, welke zodanig zijn geconstrueerd dat zij in de meest ijle lucht nog „pakken". Voorts is men bezig aan de bouw van cabines, welke, even als duikerklokken of onderzeeërs, hermetisch zijn afgesloten. Deze cabines moeten het ons mogelijk maken met een snelheid van 800 K.M. per uur door de stratosfeer te snellen! Ook het probleem van zuurstofvoorziening en luchtdruk in deze cabines heeft men onder de ogen genomen en ook hierover werd een oplossing gevonden.

Van laag tot laag.

De meteorologen willen evenwel nog verder dan de stratosfeer. Wij weten reeds dat boven de stratosfeer de meteoactiviteit ligt, en dan komt de Kennelly-Heaviside-laag, welke de electrische golven reflecteert. En na de ozonlaag komt tenslotte de electrische aurora, welker geheimen men eerst zal kunnen doorgronden, wanneer men met een raket tot in het heelal zal kunnen doordringen!

Overigens hebben de meteorologen verschillende malen hun opvattingen moeten wijzigen wanneer steeds weer nieuwe ontdekkingen werden gedaan. Zo dacht men tot voor korte tijd, dat de stratosfeer volkomen droog was, dat er dus een absolute droogte heerste. Men is intussen echter tot de slotsom gekomen dat deze opvatting niet juist is. Ook de stratosfeer is vochtig en met dit feit zal men bij de bouw der stratosfeertoestellen rekening dienen te houden.

Hagelbuiten uit „helderen hemel".

De eerste die op dit verschijnsel de aandacht vestigde, was prof. August Piccard. Toen hij voor een tweede stratosfeertocht de aarde verliet, was zijn ballon vochtig. Na een tocht van 12 uur in de volle zonneschijn en een verblijf van elf uur in de stratosfeer was het omhulsel van de ballon niet droog, neen integendeel, hij droop van het vocht! Een dergelijke ontdekking deed ook de Amerikaanse expeditie met de „Explorer II". Uit dit feit laten zich talloze verschijnselen verklaren, waarvoor men tot op heden geen oplossing wist, zoals b.v. de hagelbuien „bij heldere hemel". In dergelijke gevallen condenseerde zich de waterdamp uit de stratosfeer rond de stofdeeltjes uit vulkanen en dergelijke, bevriest dan en komt als hagel op de aarde. Voor de vliegtuigen is deze vochtigheid gevaarlijk, daar ijsvorming op de vleugels en de ballons zodoende gemakkelijk zijn.

Snelheden van heden ten dage.

Onlangs heeft de Amerikaanse vlieger Howard Hughes het vasteland van Amerika overgestoken in een non-stopvlucht van zeven uur, 29 minuten en 27 seconden. Hij bereikte in de sub-stratosfeer op een hoogte van 5000 meter een gemiddelde snelheid van 332 mijlen per uur, terwijl het hem soms gelukte een snelheid van 370 mijlen te bereiken. Dat zijn inderdaad cijfers, waarvan men tot voor kort geen begrip had.

Men veronderstelde zelfs in de stratosfeer hoogstens 350 mijlen te kunnen behalen. Voor de vliegende laboratoria zijn er dus weer nieuwe taken, men moet rekening gaan houden met de snelheidsfactoren, welke aan motoren, propellers en vorm van het vliegtuig andere eisen stellen dan vroeger. Andere problemen zijn die, welke de vraag inhouden, hoe de mens zich zal kunnen houden bij zulke hoogten en bij zulke snelheden! Het zijn vraagstukken welke op een oplossing wachten, doch dat deze zal komen daaraan behoefte men niet te twijfelen en wellicht zal men niet eens zo lang er op behoeven te wachten.

Levenservaring.

Er zijn altijd mensen, die niet zeker **zijn van hun zaak.** Dit spruit gewoonlijk voort uit het gemis aan zelfvertrouwen. Zij zijn zich klaarblijkelijk bewust van **zelfoverschatting. Nu** vindt zelfoverschatting gemakkelijk plaats, omdat de taxatie van geestelijke waarde nog al eens naar de hoge kant gaat, zonder evenwel op zich zelf hoog te zijn. Een neger, die zich zelf heeft beschilderd, vindt zich natuurlijk prachtig, maar veel **kans** als schilderstuk maakt hij niet op een veiling bij Frederik Muller. De mens, die niet naar het buitenland reist, omdat hij buiten zijn moedertaal geen andere taal spreekt, beschouwt zich dikwijls als een letterkundige, wanneer hij in zijn eigen land reist. En de mens, van wie men zegt, dat hij het buskruit niet heeft uitgevonden, zit er misschien in alle stilte naar te zoeken, omdat hij nog nooit van gehoord heeft. Doch wanneer men enige malen leergeld heeft betaald, wordt men voorzichtig. Zoals die heer voorzichtig was geworden, bepaald, omdat hij enige malen in zijn opzet niet geslaagd was. Daarom riep hij de hulp in van een goede vriend en vroeg heb om raad. De heer in kwestie had voor, dat hij rijk was, een eigenschap, waardoor men gewoonlijk vele andere eigenschappen over het hoofd ziet, al zijn ze nog zo slecht.

Hij was verliefd geworden op een jong en aardig meisje, althans hij dacht verliefd te zijn.

— Zou er kwaad bij kunnen, vroeg hij, wanneer ik haar niet mijn juiste leeftijd zeg? Ik ben namelijk zestig. Als ik vijftig zeg, zou ze mij dan niet eerder nemen?

Hij was bij zijn vriend aan het juiste kantoor, daar dit een kantoor was met levenservaring en misschien ook wel proefondervindelijke wijsheid.

— Ik vermoed, sprak de vriend, wanneer je zeker wilt zijn van haar ja-woord, dat je dan beter zult doen te zeggen, dat je vijf en zeventig ben en het gevoel hebt, dat je het niet lang meer zult maken!

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Bilbao is in handen gevallen van de Nationalisten.

Uit Brussel wordt gemeld dat de Belgische Minister in een rondschrijven aan de autoriteiten van Rijk, Provincie en Gemeente er op wijst dat er in België geen sprake kan zijn van het gebruik van Nederlandse boeken op Belgische scholen, waarin de spelling, afwijkt van die aangegeven door de Vries en te Winkel.

UIT NEDERLAND.

In Nederland overleed de gepensioneerd Generaal der Mariniers Josselin de Jongh.

Bij het bezoek van de Kon. Familie aan Amsterdam woonde Prins Bernard Zondag de godsdienstoefening bij in de Nieuwe Kerk. Voorganger was Dr. Konigsbergen. 's Middags werd een rijtoer gemaakt, waarbij op het Jonas Daniel Meyerplein een zanghulde werd gebracht door Joodse kinderen.

Maandag vertrokken de Koninkl. gasten per trein naar Baarn. Vandaar ging H.M. de Koningin per auto naar het Loo. Het prinselijk paar naar Soestdijk.

H.M. de Koningin ontving te Amsterdam in audientie de Ministers Lidt de Geerds, Oud en de Graaf.

Minister Colijn had in verband met de kabinetscrisis een langdurig onderhoud met onderminister Welter en oud-minister Steenberghe.

Minister Colijn deelde mede dat voor het eind van deze week nog geen oplossing was te verwachten.

SPORT.

Feyenoord-Bequick 6—0, Promotie competitie Miranda-Willem Twee 0—5, Middelburg-MVV 5—4.

Denemarken — Noorwegen 5—1.

SPORT-RUBRIEK
Officiële Mededelingen VAN „De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.
Zondag, 13 Juni 1937.

R.C.C. 1 — Hollandia 1	2—0
S.U.B.T. 1 — Hercules 1	0—1
Jong Holland 1 — Scherph. 1	2—2
Volharding 2 — Transvaal 2	0—0
D.D.V.O. 1 — D.C.C.	0—1

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Volharding	4	4	0	0	5	1	8	2.—
Asiento	2	1	1	0	2	1	3	1.50
R.C.C	4	2	1	1	4	2	5	1.25
Jong Holland	5	2	2	1	10	7	6	1.20
Scherpheuvel	5	2	1	2	12	6	5	1.—
S.U.B.T.	5	2	1	2	7	5	5	1.—
Hollandia	5	2	0	3	9	9	4	0.80
Transvaal	4	1	0	3	3	9	2	0.50
Hercules	6	1	0	5	3	15	2	0.33

Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
S.U.B.T. 2	2	2	0	0	8	2	4	2.—
R.C.C. 2	1	1	0	0	1	0	2	2.—
Volharding 2	2	11	1	0	1	0	3	1.50
Asiento 2	2	1	0	1	3	1	2	1.—
Hercules 2	2	0	1	1	3	6	1	0.50
Jong Holland 2	2	0	1	1	1	2	1	0.50
Transvaal 2	2	0	1	1	0	3	1	0.50
Scherpenheuvel 2	1	0	0	1	0	3	0	0.00

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Feyenoord	2	2	0	0	6	1	4	2.—
Jong Curaçao	2	1	1	0	6	1	3	1.50
Atletico	2	1	1	0	5	3	3	1.50
D.C.C.	3	1	2	0	2	1	4	1.33
Be Quick	2	0	2	0	3	3	2	1.—
Hilversum	2	0	1	1	1	3	1	0.50
D.D.V.O.	3	0	1	2	1	3	1	0.33
P.S.V.	2	0	0	2	1	10	0	0.00

HET BESTUUR.

GEMENGD NIEUWS.

De eerste Christenen.

In naam van onze verheven beginselen vraagt men ons christenen telkens weer, terecht en ten onrechte, de mogelijkste en de onmogelijkste dingen. Elk christen, die in zichzelf inkeert en dan zijn eigen onvolmaaktheid beseft, weet dan telkens weer hoe vreselijk hij en ook de massa der christenen nog te kort schiet om het christelijk ideaal tenvolle te beleven.

Dat de lieden, die van de christenen in naam hunner beginselen de volmaaktheid eisen, duizenden malen zelf grovelijk te kort schieten danwel niet wensen te wijzen naar de lasten, welke zij dezen zo gaarne zouden opleggen en zien dragen, is slechts een armzalige verontschuldiging voor ons eigen te kort schieten. In bepaalde gevallen' mag men zich echter daar tocr wel een weinig mee troosten, zeker echter als de ene christen de ander zijn onvolmaaktheid verwijt.

Een bijzonder aardig voorbeeld moge hier worden vermeld.

Bij een groot-industrieel komt een arme missionaris op bezoek om voor zijn missie te bedelen. Men diene echter te weten, dat deze industrieel wel groot was als industrieel, maar niet als echtgenoot. In zijn eigen huis had hij minder te zeggen dan U of ik — wat mij aangaat is dat niet veel. Een wijze Voorzienigheid, die blijkbaar rekening hield met de vele moeilijkheden, welke zijn rijkdommen hem op de weg naar de zaligheid konden bereiden, had hem in liefderijke bezorgdheid dit speciale kruis opgelegd. De hele fabriek en de hele stad wist, dat hij het met gelatenheid en zonder enig spoor van opstandigheid droeg. Wat maar weinig kruisdragers hem na zullen zeggen.

De man met de apostolische ijver in overzeese richting werd zeer beleefd en hoffelijk door mijnheer en mevrouw in het salon ontvangen. Al spoedig geurde mevrouw even met haar nieuw prachtig Perzisch tapijt — zelfs de prijs ervan vermelden: 1500 gld!

Maar de missionaris was niet gekomen om tapijten te bewonderen doch om „zaken te doen", hij moest geld voor zijn missie zien los te krijgen. Gastheer en gastvrouw wisten ook wel waarom het ging en dus had hij het gesprek tenslotte toch in de goede richting. Het leek alles zeer hoopvol. Mijnheer had al een tientje uit zijn portefeuille gehaald.

Opeens maakte mevrouw echter moeilijkheden — niet zozeer wegens dat tientje, dat kreeg hij in elk geval —, maar vanwege haar principes. Het was toch eigenlijk niet juist, dat missionarissen bij de leken moesten gaan bedelen, daar zovele pastoors in mooie pastorieën zaten en zo'n best leventje hadden. Als die eerst eens voor de missie opkwamen. Christus en de apostelen hadden het ook niet zo weelderig gehad!

Het klonk alles pijnlijk. De missionaris kon onmogelijk ontkennen, dat niet hier en daar een lid van de geestelijke orde van Sint-Petrus een zekere mate van welvaart en behaaglijkheid om zich heen had en verwijzen naar de talloze pastoors, die nauwelijks de touwtjes aan elkaar kunnen knopen, had weinig zin.

De man Gods, een slimmeling, zei dus: „Inderdaad mevrouw, dat is zeer betreurenswaardig. Het valt mij altijd zwaar en ik had dat bedelen langs de huizen al lang opgegeven om mij tot de pastorieën te beperken als er niet één feit was geweest, dat mij de moed daarvoor had gegeven. De armoede, veelal de vrijwillige, der eerste christenen, die elkaar zo lief hadden, die het alles met elkaar deelden. De christenen onzer dagen zijn ook wel wat geëvolueerd; U zei daarnet dat uw tapijt 1500 gld. had gekost. Ik gun het U van harte en zou er niet gaarne een aanmerking op maken. Maar mag ik nu even zeggen, dat de eerste christenen het zeker niet zo weelderig hebben gehad".

Mijnheer liet zelf de missionaris uit en drukte hem in de gang nog stiekum een bankje van vijftig pop in de hand, „Omdat U mevrouw zo aardig schaakmat hebt gezet! Ik krijg daar straks nog wat over te horen! Maar goed was ie!"

SI-KILAT.

Wolfsjachten in Oxford en elders.

Niet minder dan veertig schapen moesten eraan geloven voordat men de drie jonge wolven uit de dierentuin van Oxford ontsnapt, had neergelegd. Deze wolven hadden de stad dagenlang in onrust gebracht. Deze wolvenjacht, waaraan honderden politiebeambten, vrijwillige jagers en zelfs soldaten deelnamen, herinnert aan de tijd voor 250 jaar, toen er nog wolven waren in het graafschap Yorkshire. Tegelijk doet het denken aan die gebieden van Europa, waar de wolvenjachten tot de allerdaagse gebeurtenissen behoorde. Op een geweldig gebied van de Zwarte Zee tot de Noordkaap van duizenden kilometers uitgestrektheid leeft ook nu nog de grijze of steppenwolf. In Sovjet-Rusland alleen worden ook nu nog iedere winter gemiddeld tienduizend paarden en vijftigduizend runderen door wolven verscheurd. Maar ook in Polen en gedeeltelijk in Roemenië, Littauen en Finland heerst nog de verschrikkelijke wolfsplaag. Het is bekend dat de wolfsplaag in de wereldoorlog bij gebrek aan voedsel ontzaglijk steeg. Een erg wolfsjaar was 1932. Ook de afgelopen winter was ongunstig. Aan de Russisch-Poolse grens werd een militaire post in een afgelegen blokhut belegerd door wolven, die volkomen dol schenen te zijn van honger. Urenlang moesten de soldaten zich met geweervuur en handgranaten verdedigen, en de bevrijding volgde pas, toen uit de naburige stad versterkingen aanrukten om de wolven te verdrijven. Ook toen nog werd een soldaat gedood en vier anderen levensgevaarlijk door beten gedood. In Polen en Sovjet-Rusland worden ieder winter grote jachten georganiseerd. Er bestaat een geregelde patrouilledienst en de sterksten van ieder dorp worden daarvoor uitgekozen. Wanneer de wolven gezien zijn worden grote drijfjachten gehouden. Toch mindert de plaag niet. Er zijn nog geen tekenen, die erop wijzen, dat het aantal wolven minder wordt.

EEN DURE KIEZER.

New York heeft een kies-district, waarin slechts één stemgerechtigd kiezer woont. Deze mijnheer is erhter een zeer dure klant en dat zal duidelijk worden, wanneer men bedenkt, dat iedere keer wanneer er gestemd moet worden een lokaal moet worden gehuurd, een geheel stembus-systeem moet worden ingericht, terwijl ook de verblijfkosten van de stem-opnemers moeten worden betaald.

Zo kostte deze heer van het veertigste kiesdistrict bij de verkiezingen in November 500 dollar.

Op de dag der verkiezingen stond deze enigste kiezer, de Rabbijn Nathans Wolf, 's morgens op, kleedde zich „op zijn Zondags" en begaf zich na kalm onbeten te hebben, naar het stembureau, zich ten volle bewust van zijn waardigheid. Het was een hele opluchting voor de leden van het stembureau die reeds vier uur op hem hadden zitten wachten, en die bang waren, dat hij niet meer komen zou.

STAKING DER BUS-CHAUFFEURS IN LONDEN. Gedurende de staking der bus-chauffeurs in Londen, waren de Londenaars genoodzaakt hun fietsen te gebruiken. Duizenden mensen gaven er de voorkeur aan hun fietsen te gebruiken boven een onderaardse plaats.

PROGRAMMA VAN DE CUROM.

Woensdag, 16 Juni 1937.

7.00 — 7.05
Opening, Wilhelmus

7.05 — 7.15
Modepraatje door Mevrouw Lotman

7.15 — 7.45
De Heer P. Pons zingt, begeleid door Mevrouw Lotman de volgende nummers:
1. Something to remember, Karl Vacek.
2. Life is song, Fred & Ahlert
3. Little man you have a busy day, Mabel Mayne

Intermezzo: (gr):
Piano potpourri door Peter Kreuder I & II
De Heer Pons vervolgt met:
4. Un violin dans la nuit, C. A. Bixio
5. Twentyfour hours a day, James F. Hanley
6. My heart stood still, Rich. Rogers

7.45 — 9.00
Spaans Programma
Gram. Platen.

9.00
Sluiting, Wilhelmus

Donderdag, 17 Juni 1937.

7.00 — 7.05
Opennig, Wilhelmus

7.05 — 7.30
Boekbespreking door Mevrouw Broekman-Bolsius
Besproken zal worden „Het Logboek" van A. Viruly

7.30 — 7.45
1. Madame Butterfly, Puccini (Someday he'll come)
2. Tosca, Puccini (Love and music) Gezongen door Elisabeth Rethberg, sopraan, met orkest
3. Manon, Massenet (Depart, fair vision)
4. (Rudolph'z narrative) Mario Chamlee, tenor met Orkest

7.45 — 8.15
Programma van de „GENERAL STORES".

8.15 — 8.30
Programma van de firma MEYBOOM.

8.30 — 9.00
Hawaiian Band o.l.v. de Heer J. Roepel.
1. Then you'll remember me
2. One, two, three, four, wals Gezongen door Mej. Fredrik
3. Honolulu Harmony, foxtrot
4. De Blinde, Gezongen door J. J. Roepel begeleid door de H. H. J. Adams en F. Held
5. Memories of the post, slow waltz

9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus.

Vrijdag, 18 Juni 1937.

7.00 — 8.00
Kinderuurtje onder leiding van tante Carla

8.00 — 9.00
Vrolijke programma
1. K. L. M. Mars, Schootemeyer
2. De Bridge-club „Kijk voor je"
3. Leentje uit de lange Niezel Gez. door Louis Davids
4. Extase, Ganne
5. Ich kuesse deine Lippen, Rudolph Walter Fenske met zijn orkest
6. Q, Miranaceillo
7. Witte Rozen, gezongen door Willy Derby
8. Criolla Linda, tango
9. Poema, tango Bernardo Alemany en zijn orkest
10. St. Louis Blues
11. Coney Island Washboard Mills Brothers
12. Las notas de mi son
13. Dame un beso, canción, gez. door Cervantes
14. Littel man, you've had a busy day fox trot
15. Everything I have is yours, foxtrot Ronny Darree met zijn orkest
16. De Czardasprinses, Kalmann I & II
17. gez. door I. Talamo en E. Badini
18. Ja, ja in Sumatra, fox trot
19. Ich bin so gern, so genr am Rhein, wals, Adalbert Lutter met zijn orkest.
20. Koning Voetbal, Mars, Schootemeyer

9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus.